

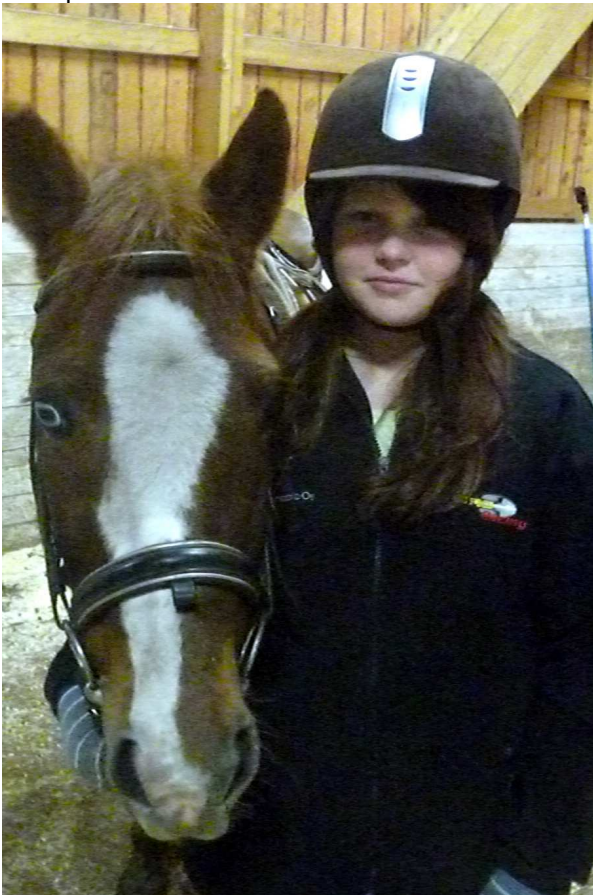
NEWSLETTER

marraskuu 2009

Marraskuuta on sävyttänyt sattuneesta syystä runsaat poissaolot, jos ei olla sikaflunssassa niin osa on potentu rokotteen seuraamuksia. Myös sää on ollut tasaisen märkää joten maneesi on ollut jälleen arvossa arvaamattomassa. Ajatelkaapa jos kaikkina näinä pimeinä iltoina olisi pitänyt ratsastaa ulkona. Ne jotka sanovat että ei ole huonoja säitä, että on kyse vain oikeasta pukeutumisesta taitavat olla niitä kenellä ei ole maneesia. No, me olemme saaneet nauttia maneesista vasta vajaat 5 vuotta, sitä ennen vuosikymmenet menttiin ulkona sateessa tai tuiskussa.

Kuukauden ratsastaja Lilli

Lilli Björklund on kuluneen vuoden aikana yksi nopeimmin kehittyneitä ratsastajiamme. Lilli on hevosen selässä todella rauhallinen ja eleetön kuin myös maassa hevosia käsitellessään. Hänen allaan kulkevat halukkaasti ilman raippaa tai kantapäillä kaivamista kaikki hevoset.

Kuva: Lilli ja Ressu "sähkösilmä"

Minkä ikäinen olet ja missä olet ratsastanut?
Olen 12-vuotias ja aloitin käymällä alkeiskurssin Hopean tallilla ja jonkun muunkin kurssin. Sitten ratsastin Hagnessissa.

Miksi ratsastat?

Hevoset on niin söpöjä ja kivoja.

Harrastatko jotain muuta?

Olen pari vuotta harrastanut teatteria Porvoossa.

Mikä ratsastuksessa on kivointa?

Kouluratsastuksessa harjoitella voltteja ja muuta jossa saa hevosen menemään nätisti. Myös maastoratsastus on kivaa. Isona haluaisin oman hevosen mutta ne on aika kalliita.

Mikä hevosista on suosikkisi?

Vili kun se on mukava ja kiltti. Myös Ressu ja Simona on kivoja.

Ratsastus kaiken ikäisille

Jälleen saimme vahvaa todistusta siitä, että ratsastus sopii kaikenikäisille ja pitää meidät kunnossa pitempään.

Tärkeimmistä (tai ainakin suuripalkintoisin) kansainvälisistä esteratsastuksen sarjakilpailuista **Global Champions Tour** saatiin päätökseen Dohassa. Ja finaalissa pääpalkinnon 300.000 euroa sekä kultaisen timantein koristellun hevospatsaan ja Rolex-kellon puhumattakaan maineesta ja kunniasta voitti ranskalainen **Michel Robert**, joka sattuu oleman 61-vuotias. Kunnossa hän pysyy kuulemma joogalla, ruokavaliolla ja keskittymisharjoitteilla.

Finaaliin osallistui eri osakilpailuissa kvaalautuneet 18 ratsukkoa mukana maailmanmestareita ja olympiavoittajia, mutta niinpä tämä kilpailujen vanhin osanottaja pesi koko porukan eikä ikä näkynyt mitenkään hänen viiletteäessään mahtavien 160 cm korkeiden esteiden ylitse.

Kilpailuissa nuorin ratsastaja taisi olla 24-vuotias, joten sanokaapa jokin muu laji jossa kaikenikäiset naiset ja miehet kilpailevat yhtäläillä samalta viivalta lähtien.

Dr Ulf Möller kurssitti Boessa

Saksalainen nuorten hevosten ekspertti ja moninkertainen MM-mitalisti kävi jälleen pitämässä marraskuun alussa kaksipäiväisen kurssin nuorten hevosten ratsastajille.

Daphne ei ollut tällä kertaa mukana, koska se on ollut hieman tauolla rikkonaisen kesän jälkeen. Ja tällaiselle kurssille ei kannata mennä, jos ei ole siinä kunnossa että kestää kovan valmennuksen.

Mutta myös katsomosta käsin kurssista saa paljon irti.

Jälleen kerran saatiin todeta, että hevosista saatiin kaivettua esiin ennen näkemätöntä liikettä, muotoa ja tahtia ja muutos monen kohdalla olikin huomattava.

Pääläksy oli ehkä että mitään ei saa jos ei

pyydä, toisin sanoen ratsastajan pitää haluta ja uskaltaa pyytää hevoseltaan enemmän. Liian helposti mennään vain mukavuusalueella, jossa ei hikoa hevonen eikä ratsastaja.

Ulf myös vaikka onkin vaativa, ei myöskään salli kovia otteita. Ohjista piti olla tuntuma, mutta käsky Dont't pull! (älä vedä) kajahti tiukasti ja useasti. Kun nuorista 4-6 vuotiaista hevosista oli kyse ja vieraassa paikassa esiinnyttiin yleisön edessä, sattui väistämättä pieniä kohtauksia. Jos hevonen pomppikin, ei saanut pysäyttää tai vetää ohjista joka monelle on ensimmäinen reaktio. Silloinkin komento oli vain säilyttää tuntuma ja ratsastaa eteen.

Pohkeiden tuli olla hevosen ympärillä, jotta riittävän nopeasti pystyy reagoimaan ja tukemaan hevosta tarvittaessa.

Ratsastajien tuli olla nopeita vaistoamaan oikea hetki myötämisen ja kiittämisen kanssa. Koska vain siten hevonen oppii kulkemaan oikein, jos paine ei koskaan hellitä lakkaa hevonen pian yrittämästä.

Milli ja Nikke aiheuttivat lisäohjelmaa

Lauantaina iltapäivällä istuessamme katsomossa sain puhelun naapuriltamme, että hevosiamme on karkuteilla ja pomppivat kuulemma tiellä ja välillä pellolla.

Ei auttanut kuin rynnätä autoon ja kotia kohti. Boesta on reilut 30 km meille. Automatkan aikana saimme vajaan 10 puhelua eri naapureilta, että onko teiltä hevosia karkuteilla. Saimme kuulla että valkoinen ja ruskea hevonen menevät Riikentietä ylöspäin jo ainakin kilometrin päässä kotoa. Silmissä välkkyi näky jossa auto on kolaroinut

ponin kanssa, tiellämme kun ajetaan kohtuuttoman kovaa. Ruskea pieni automme sai painavaa kaasujalkaa ja onneksi emme sattuneet virkavallan nopeusmittareihin yrittäessämme kiirehtiä ponien pyydystykseen.

Viimeinen puhelu tuli juuri käännyttyämme kylätiellemme Elinalta eli Hetan äidiltä, joka ajoi autollaan Riikentietä ja sanoi että Milli ja Nikke kurvasivat juuri portistamme pihallemme. Ja niinpä kun tulimme kotiin oli tallissa kaksi pientä syyttömän näköistä ponia korvat hörössä kauniisti karsinoissa. ”Karkuteilla, kuka, ei me ainakaan..”

Kuva: Erika ratsastaa 3 kertaa viikossa, tässä vauhdissa Simonan kanssa

Pomoksi pomon paikalle

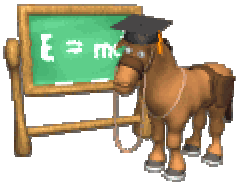
koirakoulupsykologiaa

Aina välistä tulee esiin se, että ratsastajamme miettivät suhdettaan hevosiin. Kuinka saada aikaan ja säilyttää se peruslähtökohta, että ihminen sanoo mitä tehdään ja hevosen roolina on totella. Tästä samasta aiheesta olen muistaakseni kirjoittanut joskus ennenkin, mutta kysymys on tullut taas useasti eteen tallissa.

Suurimmalle osalle nykyajan ihmisistä eläinten kanssa toimimisen kokemus on pakostakin jäänyt korkeintaan koiran talutushihnan perässä raahautumiseen iltapissilenkeillä. Jos oma kotitessu ei pysy ilman narua hallinnassa edes omalla pihalla, niin todennäköisyys ongelmiin myös hevosten kanssa on suuri. Koira ja hevonen ovat eri eläimiä ja toimivat hieman eri ajatusmaailmassa. Mutta peruseriaate on sama; ihmisen pitäisi olla se jota eläin uskoo suoraltaan, ilman että on juostu koirakoulussa harjoittelemassa. Perusasiat on pitänyt oppia itseksensä jokapäiväisessä kanssakäymisessä. Näin meillä ainakin on aina kouliintuneet päivittäisissä rutineissa koirat, hevoset ja lapset ilman naksuttimia tai muita hienoja menetelmiä.

Useampi on kysynyt minulta, jos hän menee karsinassa ollessaan hevosen kaulan ali, eikö se ole kuin alistuisi hevoselle. Hieman kärjistäen voi sanoa: Jo se, että tulee mieleen miettiä tuollaista, kertoo sen että hevonen vie ja ratsastaja vikisee. Kyse alistumisesta on puhdasta kaupunkilaisten koirakoulu- filosofiaa. Hevonen ei ole susi jolle kaulan paljastamalla toinen antautuu. Hevonen näkee sekunneissa ihmisestä kuinka tämän kanssa tulee juttuun, oli ihminen karsinan ulkopuolella tai köykimässä sen kaulan alitse. Hevosen kanssa tulisi olla vain oma itsensä, eikä muuta. Teeskenteleminen on hevosten silmissä läpinäkyvää, ja saa vain sen aikaan että ihminen joutuu äyskimään ja komentelemaan kohentaakseen statustaan. Ne joilla on luontaista hevosmiestaitoa, laittelevat hevostaan rauhallisen määrätietoisesti pääasiassa hiljaa ollen, eivätkä mieti joutavia.

Kuinka ansaita hevosten kunnioitus? Kaiken täytyy lähteä luottamuksesta ja rauhallisesta määrätietoisuudesta. Normaali hevonen ei halua meille pahaa. Ne osaavat ja tietävät työnsä ja ovat laumaeläiminä vain tyytyväisiä, jos ihminen ottaa paikkansa parivaljakon turvallisena johtohahmona. Ratsastus on tiimityötä, jossa kummallakin on omat tehtävänsä yhteisen tavoitteen kanssa. Mutta tässä tiimissä ei äänestetä, vaan suurista linjoista tulee ratsastajan tehdä päätökset. Moni aikuisratsastaja pelästyy kun myös hevonen tekee joskus omia päätöksiään esim vähän kiihdyttämällä ominpäin vauhtiaan, heitä pelottaa äärettömästi tunne kontrollin menetyksestä eli puuttuu luotto hevoseen.

Ei kannata masentua, jos hieman arastuttaa käsitellä 500 kg painavaa eläintä. Se on tottumattomalle luonnollista, mutta silloin voit sanoa hevoselle että nyt vähän pelottaa mutta hoidetaan tämä homma kuitenkin nyt näin.

Ajan myötä arastelu muuttuu luottamukseksi ja kun luotat hevoseen ja itseesi, ei muuta tarvitakaan. Suhteenne on oikealla tolalla ja tiimityö hevosen kanssa voi alkaa.

Maneesin pohja

Maneesin pohja on muutoin hyvä, mutta tuntikäytössä varsinkin uran pohja tiivistyy liiaksi kun useampi hevonen kiertää samaa polkua pari tuntia peräkkäin. Niinpä pohjan kunnossapito on

vaatinut liki päivittäin tunnin verran työtä. Muutoin olisi vaarana hevosten jalkojen rasittuminen.

Tiivistymistä estämään ja joustoa lisäämään päätettiin kokeilla vanhaa konstia ja lisätä hiekan joukkoon kutteripurua.

Purun ongelmana on tietysti se, että se aikaa myöten maatuu pois. Nykyään ratsastuskenttien pohjia varten olisi saatavilla tekstiilipohjaista erikoismateriaalia tai muovimurskettä. Mutta näillä materiaaleilla on myös erikoisen kovat hinnat. Vaan kova hinta se on purullakin, tämä kuorma maksoi reilut 1000 euroa.

Loppu purusta käytetään hevosten kuivikkeeksi ja sotketaan tumman turpeen joukkoon antamaan hieman valoa talliin näin pimeään aikaan.

Joulunaika ja kevätkausi 2010

Syksy etenee rivakasti ja pian ollaan jo joulukuussa. Syyskausi loppuu perjantaina 18.12. Rästeistä tulee mahdollisuuksien mukaan huolehtia hyvissä ajoin. Näin nöfnöf-flunssan aikoihin on osalle kertynyt useampia rästejä, joista voidaan erikoistapauksissa osa sopia ratsastettavaksi myös joulutauolla.

Muutoin jouluna ei ole tavallisia ryhmätunteja, mutta annan yksityistunteja yhdelle tai muutamille kerrallaan jos halukkaita ilmaantuu.

Kevätkausi 2010 alkaa viikosta 1 ja ensimmäinen päivä on maanantai 4.1.

Näyttäisi siltä, että kevätkausi sisältää 22 viikkoa, ja loppuu toukokuun viimeiseen viikkoon.

Jo nyt toivomme, että ratsastajat miettivät kevättä ja kertoisivat jos eivät jatka tai jos on toiveita päivän vaihdoista. Näin osaamme miettiä jälleen ryhmiä. Pientä hienosäätöä joudutaan tekemään jokatapauksessa, jotta ratsutus saadaan onnistumaan paremmin.

Joulukuussa tilanteen selvittyä tehdään erillinen tiedote kevään tunteista.

Tyylejä ja tyylejä

Uh huh, joku on kehittänyt tosi omintakeisin tavan ylittää este. Katsopa oheisesta linkistä, luulisi sekä ponin että ratsastajan loukkaavan itsensä.

<http://www.youtube.com/watch?v=opMiCyoRzYM>

Niinpä ollaan sitten taas joulun kynnyksellä. Uskomatonta mutta tänä vuonna tulee viisi vuotta täyteen kun näitä Newslettereitä on rustailtu kuukausittain, eli yhteensä vajaat 60 tiedotetta. Ensi joulukuun tiedote on siten jonkin sortin juhlanumero ja täytyypä keksiä siihen jotain hauskaa. Nytpä ei sitten muuta kuin olkaapa kiltisti, pikkutontut hiippaa nurkissa ja välittää tuoretta informaatiota pukin tietojärjestelmiin siitä kuka ansaitsee risuja ja kuka lahjoja jouluna.

Kuva: Lumiukko-Julle ja lumikoira-Justus, aina välillä on ollut luntakin.

Hyvää talven odotusta!

www.perriertalli.fi

